

ALLMÄNNA

TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 1 uti P. Stolpes bokhandel; i landsorten å resp. postkontor. Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberoäknadt. Lösnummer å 15 penni säljas i oivannämnda bokhandel.

Lördagen den 20 Januari.

Kungörelser och annonser emottagas mellan kl. 11 och 2 på dagen i tidningens annonskontor i Senatshuset, uppgång från Alexandersgatan, samt dessutom från kl. 3 till 5 e. m. i gården N:o 25 vid Elisabetsgatan, öfra våningen. Annonspriset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: n:o 3, Katrinegatan.

Officiela Afdelningen.

Den genom Hans Kejserliga Majestäts nådiga påbud af den 23 (11) sistlidne augusti till den 23 innevarande januari sammankallade allmänna landtdag kommer sagde dag att medelst sedvanlig solenn akt vid senatshuset utblåsas kl. 12 på dagen.

Samtidigt äro å dörrarne till Senatens borg och till riddarhuset anslag uppsatte, som underrätta landtdagsmännen af de tre ofrälse stånden hvilken tid och å hvilket ställe deras fullmakter böra till granskning upptes.

Kejserlige Åbo hofrätt har, med anledning af härads höfdingen i Iittis domsaga friherre Henrik August Wredes gjorda anmälan om att han vore till följd af honom utaf kejserliga senaten för Finland härförinnan meddeladt uppdrag att i egenskap af ledamot i en komité deltaga i utarbetande af förslag till ny skogslag för landet hindrad från utöfningen af sin tjänst från och med den 15 innevarande januari, ätvensom att han ernade derefter såsom representant för friherrliga ätten Wrede bivista spartinstundande landtdag med Finlands ständer, förordnat vicehärads höfdingen Waldemar von Christerson att från och med sagde dag sålänge härads höfdingen friherre Wredes landtdagsmannavärf fortfar, förestå domarembetet i förberörde domsaga.

Förteckning öfver af kejserlige Åbo hof-

rätt utgifna domar under sistlidne november månad.

Den 17: 468) d:o i d:o em. bonden A. Simons-son Seppälä, m. fl., k., och ingenjören J. Andersson, s.; 469) d:o i d:o em. landthandlanden J. Malmberg, k., och enkan M. Stenbom, s.; 470) d:o i d:o em. handlanden A. Parker, k., och kofferdikaptenen L. Krogius, s.; 471) d:o i d:o em. torparen S. Eriksson Mäkelä, k., och kaptenen J. Gestrin, s.; 472) d:o i d:o em. torparen J. E. Michelsson Holmberg, k., och torparen J. Gabrielsson Rostedt, s.; den 23: 473) d:o i d:o em. bondeenkan E. Andersdotter Knuuttila, k., och bonden J. Jakobsson Maakala, s.; 474) d:o i d:o em. f. d. Bonden J. Johansson Unasjärvi, k., och bonden A. Johansson Unasjärvi, s.; 475) d:o i d:o em. kommerserådet J. Grönfeldt, k., och kofferdikaptenen E. G. Mattsson, s.; 476) d:o i d:o em. arrendatorn A. Husberg, k., och handlanden H. E. Nyman, m. fl., s.; 477) d:o i d:o em. smedsonen E. Sylander, k., och rusthållaren A. Karén, s.; 478) d:o i d:o em. torparen K. Jakobsson Ojala, k., och bonden G. Karlsson Sahko, s.; 479) d:o i d:o em. handladedottren R. E. Bergström, k., och handlanden N. G. Bergström, m. fl., s.; 480) d:o i d:o em. inhyseskarlen H. Jakobsson Rantala, k., och nämndemannen M. Henriksson Manni, m. fl., s.; 481) d:o i d:o em. bonden A. Johansson Pöysälä k., och bonden G. Kristiansson Anttila, s.; 482) d:o i d:o em. bonden F. Johansson Keskitalo, m. fl., å ena, och bondeenkan E. K. Eskolin, på andra sidan, ömsom k. och s.; 483) d:o i d:o em. torparen J. F. Holm Wiinahamina, k., och rusthållaren J. G. Nordström, s.; 484) d:o i d:o em. löjtnanten E. von Schantz, k., och drengfogden J. M. Hellström s.; den 27: 485) d:o i d:o em. majoren L. Ullner, k., och bonden M. Koskela, s.; 486) d:o i d:o em. Torparen J. Johansson Raittila, k., och klockaren J. A. Österberg, s.; 487) d:o i d:o em. inhysesqvinnan E. K. Johansson, k., och bonden F. Fredriksson Ylehellä, s.; 488) d:o i d:o em. bonden I. O. Tervamäki, k., och bonden J. Johansson Lauri, s.; 489) d:o i d:o em. torparen S. Jakobsson Kiviniemi, m. fl., k., och bonden M. Kangasniemi, s.; 490) d:o i d:o em. bonden K. Andolin, m. fl., k., och bondeenkan A. Arnborg, s.; 491) d:o i d:o em. bondeenkan A. H. Lindblom, å ena, och bonden H. Ståhlhammar, på andra sidan; 492) d:o i d:o em. politierådmannen A. F. Liljeros, k., och handelsassocier E. Lemström, s.; 493) d:o i d:o em. kapellänen H. Z. Salenius, k., och prosten D. E. Hilden, s.; 494) d:o i d:o em. kaptenen A. Grahn, å ena, och och landboen G. Leiman, på andra sidan, ömsom k., och s.

Icke-Officiela Afdelningen.

Helsingfors.

3 Sönd. eft. trettond. predika:

I Nikolaikyrkan: svenska högmessorna, kl. 9: och kl. 12: pastor Nordlund; finsk aftonsång kl. 5 pastor Liljestrand.

I Gamla kyrkan: finsk högmessa kl. 9: pastor Sihvonen; svensk aftonsång kl. 5: pastor Bengelsdorff.

Onsdagen den 17 jan. kl. 6 e. m. hålles svensk bibelförklaring i gamla kyrkan.

I Lifgardes 3:dje, finska, skarpsk. bataljons kyrka finsk gudstjänst kl. 10: och svensk barn-gudstjänst kl. 11: t. f. pastor Raucken.

Magistratens och rådstufvurättens sessioner vidtogo i går efter sedvanlig rådhuspredikan i Nikolaikyrkan. Justitieborgmästaren, hofrättsassessorn Öhrnberg hade derefter till middag inbjudit länets guvernör, stadens tjenstemän och ett antal stadsfullmäktige och stadsboer.

Historisk konsert gifves i afton i nya theatern, hvarvid arbeten af Beethoven uteslutande komma att exequeras. Programmet upptager kompositörens andra symphoni i d-dur, bildande den första afdelningen af konserten. Den andra afdelningen öppnas med en aria ur "Fidelio", tolkad af herr Julius Saloman, hvarpå följer konsert för violin med ackompanjement af orkester, föredragen af herr Gustaf Niemann, konsertaria (*Ah perfido*), sjunges af fru Emma Engdahl, sånger med ackompanjement af piano, sjungas af herr Algot Lange samt slutligen Ouverturen till Leonora (Fidelio). — Beethoven, en af världens största och ädlaste tondiktare, föddes den 17 december 1770 i Bonn,

Bref från Tyskland.

(Till Finlands Allmänna Tidning.)  
Berlin d. 11 januari.

Med hvilka spända blickar allt hvad vår rikskansler gör och låter städse följs af ett visst parti här i Berlin — och kanske äfven annorstädes — kan man bland annat sluta till af de utläggningar man senast gjort öfver hans uteblifvande vid det kejserliga jubileet. Så har man anledning häraf vetat berätta att mellan kejsaren och fursten olika åsichter på den sista tiden skulle hafva gjort sig gällande i afseende på de orientaliska angelägenheterna, i så måtto, att den förre skulle luta åt den ryska sidan, men den senare deremot under intet vilkor vilja inblanda Tyskland i den möjligen förestående kampen mellan tsaren och Turkiet, ehvad utgång denna strid än komme att få; och "väl underrättade korrespondenter" hafva i mer än ett blad icke underlåtit att framställa denna sensationsnyhet. Nu förhåller det sig emellertid helt enkelt så, att rikskansleren till följd af sitt nervösa lidande så mycket som möjligt undviker att visa sig vid alla officiela tillställningar, der han är tvungen att länge "stå", och denna omständighet i förening med en ådragen lindrig förkylning hade hindrat honom att vid det ifrågavarande tillfället vara närvarande. Det bästa beviset på att något som helst politiskt syftmål icke låg bakom detta förfall, lika som att samma förtrolighet som förr är rådande mellan suveränen och hans "högra hand", är för öfrigt att kejsaren själf personligen hedrade rikskanslern med ett besök påföljande dag, eller den 2:a januari, äfvensom att kronprinsen särskilda gånger helsat på rikskansleren under den

Finlands banks ställning den 31 December 1876.

| Aktiva.                                        |                 |                 | Passiva.                                                                              |                 |                 | Mark.          | p        |
|------------------------------------------------|-----------------|-----------------|---------------------------------------------------------------------------------------|-----------------|-----------------|----------------|----------|
| Metallisk valuta:                              |                 |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
|                                                | Mark.           | p.              |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Guld . . . . .                                 | 15,547,363:     | 84.             | Utelöpande sedelstock . . . . .                                                       | 52,742,184:     | —               |                |          |
| Silfver . . . . .                              | 11,237,694: —   |                 | Depositioner på upp- och afskrifning . . . . .                                        | 8,140,000: —    |                 |                |          |
| Koppar . . . . .                               | 194,851: 43.    |                 | d:o på uppsägning . . . . .                                                           | 52,584: 76.     | 8,192,584: 76.  |                |          |
| Fordran hos myntverket . . . . .               | 67 507: 62.     | 27,047,416: 89. | Postremissvexlar . . . . .                                                            | 394,493: 63.    |                 |                |          |
| Till metall realiserbar valuta:                |                 |                 | Utelöpande vaxlar, ställda på kontoret i St: Petersburg . . . . .                     | 406,716: 84.    | 801,210: 47.    | 8,993,795: 23. |          |
| Statspapper å utländskt mynt . . . . .         | 14,699,196: 38. |                 | Innestående annuitet på finska 4½ proc. jernvägslånet af år 1874 . . . . .            |                 |                 | 71,769: 54.    |          |
| Fordringar hos bankens utrikes ombud . . . . . | 17,136,675: 70. | 31,755,872: 08. | Låneförskott af finska statsverket på 50 års amortering . . . . .                     |                 |                 | 4,080,000: —   |          |
| Utrikes vaxlar i portfölj . . . . .            |                 | 134,490: 25.    | Utelöpande interimsqvittenser till finska 4½ proc. jernvägslånet af år 1874 . . . . . |                 |                 | 351: —         |          |
| Ryska valutor . . . . .                        |                 | 567,241: 47.    | Ränta på d:o d:o d:o d:o . . . . .                                                    |                 |                 | 4: 20.         | 355: 20. |
| Utestående lån:                                |                 |                 | Bankens grundfond . . . . .                                                           | 6,000,000: —    |                 |                |          |
| Primitiva lån . . . . .                        | 2,768,553: 25.  |                 | Bankens reservfond . . . . .                                                          | 13,614, 61: 17. | 19,614,361: 17. |                |          |
| Hypothekslån . . . . .                         | 8,167,547: 27.  |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Skeppsbyggnadslån . . . . .                    | 2,437: —        |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Beviljade kassakreditiv . . . . .              | 3,614,409: 20.  |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Deraf icke lyftats . . . . .                   | 2,046,834: 15.  |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Och således utestå . . . . .                   | 1,567,575: 05.  |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Diskonterade inrikes vaxlar . . . . .          | 12,877,676: 18. | 25,383,787: 75. |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Öfriga tillgångar:                             |                 |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Förskottet . . . . .                           | 55,588: 82.     |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Diverse räkningar . . . . .                    | 533,641: 22.    |                 |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Bankhusbyggnaden . . . . .                     | 24,425: 66.     | 613,655: 70.    |                                                                                       |                 |                 |                |          |
| Summa . . . . .                                |                 | 85,502,465: 14. | Summa . . . . .                                                                       |                 | 85,502,465: 14. |                |          |

kanslern föröfrigt inom sig tänker så i detta som andra viktiga politiska spörsmål, är säkert till och med för dem, som stå honom närmast, en gåta, hvars slöja ingen korrespondent, hur beställsam han än må vara, någonsin blir i tillfälle att genomskåda, och utan tvifvel lär Bismarck sjelf icke vara den, som minst skrattar åt såväl denna som andra ankor, hvilka på hans bekostnad släppas ut i världen.

På den s. k. Saal-theatern uppträder f. n. ett franskt skådespelarsällskap och gör goda affärer. För min del kunde jag här om afton, då jag var der och såg Victorien Sardous bekanta stycke "Nos intimes" hvilket i parentes sagdt gafs tarfligt nog, åtminstone då man härmed jemför dess återgifvande i författarens eget hemland, icke återhålla den tanken, att det är rätt beskedligt af våra fiender fransmännen att komma hit för att roa oss. Nå ja, konsten är ju kosmopolitisk och har med politiken intet att skaffa. Detta kan man väl anmärka; men litet eget är det i alla fall då man tänker på all den bitterhet, som ännu alltjemt gör sig gällande i Frankrike gentemot oss. Ett bör dock trösta parisarne och detta är att de, hvad angår denna trupps prestationer, icke tycks hafva gjort några särdeles stora uppoffringar. Och äfven å vår sida är det icke mindre eget. Vi afsky ju allt fransyskt och göra allt för att frigöra oss från det gauliska inflytandet. Men ändå trängas vi vid biljett-lyckan. Allt hvad fint och förnämt heter i Berlin hade vid denna representation stämt möte. Medgif dock att detta är en skarp motsägelse. Dock, det är ej blott på detta område som vi stöta på en sådan. Hvem följer mera slafviskt franska moderna än Berlins damer? Men allt detta kan förtjena sitt eget kapitel en annan gång.

Medan jag är inne på scenens område kan jag icke underlåta att omnämna en förlust som Berlin helt nyligen gjort. Den bortgångne var väl icke någon dramatisk konstnär; i denna egenskap hade han aldrig utmärkt sig. Men få sådana hafva gjort sig så kända som han, ty som impressario inom den "underafdelning" af konsten som kallas den "gladaste", är det svårt att finna hans like. Kortligen, den gamle Grosskopf är icke mer.

Men hvad hade han då uträttat här i lifvet, denne man som efterlemnade en sådan saknad? Du frågar det, benägne läsare, och detta spörsmål förräder att du aldrig gästade i Berlin. Jo, den ifrågasattade mannen, hvilken här allmänt gick och gälde under namnet "pappa" Grosskopf, var intet mer eller mindre än grund-

läggaren af ett bland våra största förlusteställen, det nära nog verldsbekanta "Wallhalla", denna storartade folkteater, hvilken besökes af det goda Berlin, och äfven mer än en främling, åtminstone af det manliga släktet, torde, om han lägger handen på hjertat, svärigen kunna neka att icke frestelsen någon gång dragit honom dit. På denna scen gifvas föreställningar af alla möjliga, och jag hölle nästan på att säga äfven alla "omöjliga" slag. Hela världen, både den gamla och nya, har varit och är här representerad. Fransyskor och amerikanskor, spaniorer och beduiner, sångare, jodlare, buktalare, jonglörer, sabelslukare, smäktande italienska sångerskor, scenerier från Berlins gator och Paris' boulevarder, mulatter och brunetter och blondiner, sjungande, spelande, dansande, kort sagdt, ett potpourri af den mest olikartade sammanställning lockar hvarje afton till denna teater — och har i många år gjort det — en, om icke alltid vald, dock nästan alltid talrik och tacksam publik.

Och denna s. k. teater hade "pappa" Grosskopf som sagdt stiftat. Men han hade många öden innan han tog ut detta jättsteg. Ännu 1830 — han var då 25 år gammal — arbetade han vid plogen på en liten landtård som han ärft efter sin far. Men denna sysselsättning blef honom för enformig. Han måste hit till Berlin. Här inrättade han sig först ett halsduksfabrik och fortfor dermed till 1848, då han erhöill koncession att anlägga en teater. Men detta förslag var han icke länge med om. Det var i för "liten skala" tyckte han och så förvandlade han teatern till en cirkus. Först 1856 vid jultiden öppnade han, efter gamla många napptag med den gudomlighet, som afbildas med förbundna ögon sträfvande på ett rullande hjul — med andra ord med den nyckfulla "Lyckan", det storartade etablissement hvarom jag nyss talat.

Men man skulle hafva sett honom under hans kraftfulla ålder. Den som gjort det skall aldrig glömma hans originella bild. Han var en verklig typ, på en gång af despotism och godmodighet. För sitt Wallhalla hade han sin egen skald, som mot ett honorarium af 600 thaler om året författade de visor och sånger — de flesta anspelningar på dagens händelser — hvilka der utfördes, och till dessa sattes sedan musik af Buntz, hvilken ännu för stråken i Wallhalla och äfven allt hittills bibehållit det smickrande tillnamnet "Mejerbeer" hvilket fader Grosskopf vid ett tillfälle af öfvervåldigande hänryckning gifvit honom.

Med sina folkvänliga sympatier för enade den aflidne märkvärdigt nog en viss förkärlek för förnämt och högt uppsatt folk och både hos Schleinitz och Patow hade han den lyckan att vara väl emottagen, då han hos dem aflade sina besök, som vanligen gingo ut på att i kritiska ögonblick undfå några goda råd. Deremot låg han i ständig fejd med polisen. "Inom mitt rike" — det ville säga inom hans teater, "behöfs ingen främmande polis, der är jag sjelf polismästare", brukade han säga. Och olycklig den, som inom detta territorium försökte att störa friden eller uppföra sig oskickligt. På sina herkuliska skuldror tog han då utan vidare ordande både en och flere och bar helt simpelt ut dem.

Men med alla dessa egenheter förenade Grosskopf i sitt fack en energi som mången verklig teaterdirektör kunde afundas honom. För att få sin scen så omvexlande som möjligt, sparade han inga uppoffringar eller mödor. För honom att fara till Paris, Wien eller Petersburg — om han hört att på något af dessa ställen sujetter uppträdt och gjort en stormande lycka — var en småsak. "Jag måste hafva dessa hit", yttrade han och så bar det af. Ofta nog sade han ingenting utan bara för, utan att man visste hvart han tagit vägen. Allt gick här i stor skala; så vet man t. ex. att han icke sällan betalt ända till 3,000 thaler i månaden åt ett sällskap som uppträdt på Wallhalla. Men den sista tiden var han mycket sjuklig. Till slut blef han äfven blind och då man nu såg honom med käpp i handen trefva sig fram på sidogångarna i den honom så kära teatersalongen, kunde man knappt önska honom något annat än den hvil han nu fått smaka. Han efterlefses af en hustru, "Mutter" Grosskopf, som haft sjutton barn. En af sönerna har redan en tid haft Wallhallas affärer om händer.

#### Landsorten.

— Ordination egde d. 16 jan. rum i Åbo med theologiastuderanderne Herman Kajanus, Adolf Eliel Nordman, Johannes Nikolaus Bolin, och Johan Kristian Mittler, dervid hr Kajanus förordnades till pastorsadjunkt i Åbo domkyrkoförsamling, hr Nordman till pastorsadjunkt i Ilmola, hr Bolin till pastorsadjunkt i Eura och hr Mittler till biträdands sockne- och pastorsadjunkt i Sagu.

— Janakkala socken kan med skäl göra anspråk på att kallas fabriksort, enär der finnas följande industriella inrättningar: ett stort pappersbruk — Tervakoski, — ett större bränvins bränneri, 4 stora tegelbruk, 2 terpentinfabriker, 2 stora mejerier, 2 sågverk, jemte qvarnar m. m.

— Från Pibtipudas skrives den 8 janu-

ari till Keski Suomi: Julmorgon kl. 3 tilldrog sig i denna sockens Elämäjärvi by på Hatsila hemman ett uppskakande mordförsök, idet gårdens dräng, som om jultidnatten drucken hemkommit från ett grannhemman, med knif sårat en af gårdens pigor. Den arma flickan erhöil ej mindre än 7 knifhugg i kroppen, deribland ett 8 tum långt och 1½ tum djupt sår. Genom omsorgsfull vård hoppas man kunna rädda flickans lif.

Ryktet vill veta att orsaken till brottet varit svartsjuka: de två lära i förstone stått till hvarandra i någon kärleksförbindelse, men på sednare tider skall flickan gifvit fästmannen korgen och förälskat sig i en annan. Drängen blef genast fängslad.

#### UTRIKES.

Från Konstantinopel telegraferas, att Porten tillkännagifvit serbiska regeringen, att han, efter vapenstilleståndets utgång, icke ämnade ingå på en ny förlängning deraf, och att Serbien följaktligen borde utan dröjsmål inleda fredsunderhandlingar, i fall det icke ville utsätta sig för att de turkiska trupperna intogade i Belgrad och derifrån dikterade fredsvilkoren. Detta steg förfaller temligen öfverraskande, ty man hade hittills trott, att den i Konstantinopel med Portens samtycke sammanträdde konferensen hade till uppgift äfven att återställa freden mellan Turkiet och Serbien, samt att bestämma de villkor, hvarpå det skulle ega rum. Genom det nämnda meddelandet till serbiska regeringen visar turkiske utrikesministern en öppen missaktning mot konferensen, och uttrycker så tydligt som möjligt sin öfvertygelse att dess resultater skola blifva negativa, åtminstone hvad freden med Serbien beträffar. Detta handlingssätt innebär en förnärmelse mot makterna, hvilka låtit sig representeras på konferensen, efter att hafva erhållit Portens samtycke såväl till dess sammanträdande som till de punkter, som skulle afhandlas på densamma. Man söker uppenbarligen stöta sig med stormakterna. De turkiske delegerade nedlåta sig ännu till att besöka konferensens sammanträden, men endast för att motsäga de öfrige ledamöterna eller förklara sig sakna instruktioner. De dölja icke, att de bry sig föga om hvad konferensen kommer att besluta, och ett bevis derpå har man ytterligare i meddelandet till serbiska regeringen.

Den rumänska angelägenheten har ännu icke förlorat sin oroande karakter, ehuru Porten skyndat att erbjuda satisfaktion. Rumänska regeringen har förklarat Portens svar otillfredsställande och

#### Stormflod.

Roman i sex böcker

af

Friedrich Spielhagen.

Med händer och fötter arbetade han sig åter upp — upp! förbannande sin olycka, som fört honom just till det brantaste stället, och, dock ej vågande att vända sig mera åt venster, emedan det här ännu gafs något gräs och fothöga buskar att klänga sig fast vid, under det att derborta fanns endast glatta sanden. Ängestsvetten droppade ner från hans pannan i ögonen — han såg ingenting mera, han hörde tillochmed hafvets brus, endast som ett förvirrat susande i de döfva öronen; han hade nätt kanten, och enafvade, då han ej fann något motstånd för händerna, men reste sig åter — med förtviflan blickande omkring sig.

Fyratio steg ifrån honom låg ett svart föremål —

— Var det Carla? huru kom hon dit? död?

Då rörde sig det svarta föremålet, han stapplade fram till henne.

— Carla!

Hon hade höjt sig på knäna och stirrade på honom, som nu lutade sig ned för att uppressa henne.

Men knappt hade hans hand berört henne förrän hon ryggade tillbaka, ropande:

— Eländige! äfven jag vill dö allena! Bort till din andra älskarinna! Du har ju redan en på gården!

Hon skrattade gällt; stormen som bortryckt batten, piskade hennes långa upplösta hår och kastade ett par testar öfver det dödsbleka, till ett hemskt grin förvridna ansigtet.

— Hon är vansinnig, mumlade grefven, vikande tillbaka så långt han kunde.

Han hade önskat, att det varit längre: ett litet rum med en skålformig fördjupning i midten och med kanter, som i går voro skarpa och taggiga, och dem stormen nu kammat släta. Huru länge kunde det räcka, innan den sista handbredden af den hvirflande sanden bortspolades, äfven om floden icke skulle stiga ända till kanten?

Grefven kände den ena rysningen efter den andra. Huru skulle en menniskonatur hålla ut här? Den piskande stormen, de störsjör, som utan uppehåll sköljde öfver sandrefveln — under hela den långa natten, som redan började sänka sig. Grefven med sitt skarpa öga kunde af Golmberg, som

låg blott på en fjerdedels timmes afstånd, se endast de svaga konturerna i den grå mel vattendunster fyllda luften. Wissower Haken var fullkomligt försvunnen, till och med Politz'aka gården, knappt tusen steg ifrån honom, såg ut som sjönk den hvarje ögonblick djupare i vattnet, hvilket så långt ögat nådde, nu betrakte fält och ångar kanske ända till Warnow, hvilket äfven likt ett spöke upplukade ur dimman. Och till höger det dånande, tjutande, brusande hafvet, och rundt omkring bränningen, som steg allt högre och högre mot den fläck, der de befunno sig. Och der — standom så nära honom att han drog sig tillbaka, och nästa ögonblick åter så långt borta, att hon föreföll liten som en docka — den svarta orörliga gestalten af den kvinna, hvars läppar ännu för en timme sedan smugit sig till hans läppar. — Hon? — nej, nej! icke en lefvande älskad kvinna — ett hemskt spöke, uppstigit från djupet, och sittande der — hopkrupen, orörlig — för att göra honom galen!

Och den olycklige ropade högt i sin ångest, och slog händerna för ansigtet och qved och gret som ett barn.

#### Nionde kapitlet.

— Klockan är fyra, sade Elsa; vi måste bort.

— Stanna du här!

— Jag är ej säker på om min far ännu kommit, ja, han kan, äfven om han rest med middagståget, ännu icke vara i Warnow. Men den förskräcklige är säkert der, väntar dig, far kanske bort utan att afvakta din återkomst...

— Jag måste tala med honom, mumlade Valerie.

— Och skall ej tala allena med honom; jag vill det icke, och således måste vi bort.

— Utan att medtaga någon tröst för dig, arma barn!

— Jag är tröstad, jag är alldeles lugn — det bör du kunna se och höra på mig.

Elsa böjde sig ned till tanten och kysste de bleke läpparna.

De sutto vid fenstret i Reinholds arbetsrum, på höger hand, då man inträdde i det jemnförelsevis ståtliga envåningshuset — jemnfördt med de öfriga husen, hvilka voro ännu mindre.

Elsa hade varit i nästan alla husen: i de båda öfverlotsarnes och i fem eller sex af de tjugufyra andra lotsarnes, hvilka voro fördelade på tolf byggnader, och i öfverstyrmannens, som bodde tillsammans med understyrmannen.

(Forts.)

gifvit befallning om att fördubbla den för ögonblicket koncentrerade armén, från 30,000 till 60,000 man. Order härom är redan utfärdad, i det alla reserver och dorobanzer blifvit inkallade, under det samtidigt rekryterne från innevarande år skola förblifva under fanorna. I ledande kretsar uttalas det öppet, att Rumänien är beredt att upptaga den handske, som Turkiet kastat till det, ty då Turkiet under nuvarande omständigheter vågat häna det städse lojala och neutrala landet, så måste rumänerne, som fordom förmodade hejda osmanernes framtågande, när de bragte hela Europa i förfäran, vidtaga försigtighetsmått för framtiden. Om situationen i Bucharest skrives till Polit. Corresp. "Den uppståndelse, som här väckts deraf att den nya turkiska statsförfattningen utan vidare inkorporerat Rumänien i ottomaniska riket såsom en "privilegierad provins", har ännu icke lagt sig. Regeringens afsigt att på konferensen och hos Porten sjelf protestera mot denna kränkning af Rumäniens autonoma rättigheter har vunnit begge kamrarnas bifall. I besluten derom framhålls det uttryckligen, att protesten måste bära pregeln af den största energi och värdighet. Oppositionen tadelade kabinettet Bratiano, för att det hade utmanat Porten genom att i Konstantinopel förfråga sig, om art. 1 och 2 i den nya konstitutionen också egde tillämpning på Rumänien, hvarvid Midhat Pascha öfverlagdt kom att svara ja. Efter oppositionens åsigt hade det varit klokare att tåga och låtsas som om uttrycket "de privilegierade ottomaniska provinserna" blott åsyftade Egypten, Tunis, Samos, o. s. v. Emellertid slöt den sig vid omröstningen till majoriteten.

Enligt le Temps hafva de deputerade för Paris beslutit att icke i franska kamrarna framställa någon ny motion om en amnesti, hvars förkastande af Senaten föröfrigt vore säkert, utan i stället vända sig till konseljpresidenten med en begäran ett republikens president måtte göra att vidsträcktare bruk af benädningsrätten. Denna begäran framställde de också den 13 dennes, och hr Jules Simon svarade dertill, att han skulle uppmåna marskalken att göra en vidsträcktare användning af sin benädningsrätt, men att man icke desto mindre måste undvika vådorna af en maskerad amnesti. Konseljpresidenten lofvade dessutom att låta de deputerade för Paris, Lyon och Marseille få tillträde till konsultativa benädningskommissionen. Seine departementets representanter öfverlemnade derefter till ju-

stitieministern, som jemte sin understatssekreterare var närvarande vid samtalet, en note, hvilken han lofvade att med största uppmärksamhet granska. Sålunda har den kris, som man befarat af denna fråga, blifvit förekommen och skall icke gifva anledning till någon ny konflikt mellan de båda kamrarna. — En af kejsardörets sista ministrar, hr Clement Duvernois, ämnar inom kort begynna utgifvandet af "det andra kejsardörets historia". Den skall utkomma i tio band, och då författaren i flere år stod i vänskapliga förhållanden till Napoleon III, väntas den innehålla märkliga upplysningar om personer och förhållanden under kejsardörret. Times' korrespondent i Paris menar dock, att arbetet snarare skall få ett anekdotiskt, än ett historiskt värde. Duvernois har kejsardöret att tacka för så mycket, att han svärigen kan blifva en opartisk domare, men det oaktadt skall verket utan tvifvel komma att innehålla intressanta detaljer.

Spanska kabinettet kommer, enligt ett telegram från Madrid, att undergå åtskilliga förändringar. Under de sista cortesmötena försäkrade Castelar med sin vanliga våltalighet, att han icke hade svikit de demokratiska och republikanska åsiktarna, medan Sagasta, och Canovas del Castillo påstodo, att de ensamt kunde betraktas som de konstitutionella doktrinernas verkliga stöd. Under dessa debatter uppstod en häftig konflikt mellan de båda sistnämnda, i det Sagasta fördrade, att den förtryckta oppositionen skulle vederfaras fullkomlig rättvisa, och att man borde taga i betraktande de liberala tendenser, som nu misskännas af regeringen. De ministeriella förändringar, som nu anses vara förestående, äro sannolikt en följd af dessa förhandlingar.

#### Telegrafunderrättelser.

**Konstantinopel d. 17 jan.** Man dementerar underrättelsen i engelska blad, att Turkiet skall antaga makternas propositioner och att sultanen uttalat sig i denna anda inför lord Salisbury.

Ställningen har icke förändrats; man tror, att stora rådet, som skall sammanträda i morgon, skall förkasta de bägge kända punkterna; man hoppas emellertid, att freden skall bibehållas äfven efter ambassadörernes afresa.

De 7 millioner turkiska pund i pappersmynt, som borde emitteras, skola ej utsläppas i rörelsen; man skall endast med 2 millioner pund öka de för ögonblicket cirkulerande kaimés.

**Paris d. 17 dec.** General Tscherniajeff har anländt denna morgon hit. Det säges, att han mot veckans slut skall afresa till Italien. Man försäkrar, att Italien skall föreslå att upphöja Tunis till ett quasi-oberoende furstendöme i likhet med Rumänien.

**Paris d. 18 jan.** Sadyk-pascha har ännu icke afrest till Konstantinopel. Tur-

kiet är hugadt att göra eftergifter i frågan om guvernörernes utnämning, men icke i den om de främmande kommissarierna.

**London d. 18 jan.** En privat depesch från Konstantinopel af den 16:de säger, att Turkiet och Serbien ingått en uppgörelse rörande utbytet af krigsfångar.

**Semlin d. 18 jan.** Underrättelser från Bosnien tala om massakrer, som turkarne begått i distrikten Derbent och Brod. Under ledning af Osman-bey Kapetanowitsch, Hadji-Atif Kaditsch och Hadji-Oman Agitsch hafva de kristna byarna blifvit angripna, innevärdarne blifvit massakrerade och kvinnorna skändade. Dessa grymheter äro begångna i ofantliga proportioner, närmast i byarne Ponoveia, Klakar, Bukowitsch och Smetchans. De kristne innevärdarne i Kobats hafva flytt till Slavonien.

**Berlin d. 18 jan.** Preussiska prinsessa Marie, gemål till prins Carl, född 1808, dotter till storhertig Carl Fredrik af Sachsen-Weimar, samt moder till den berömda fältmarskalken prins Fredrik Carl, har allidit denna morgon.

(Telegram till Helsingfors Dagblad.)

**Konstantinopel d. 19 jan.** Det förlyder, att stora rådet enhälligt beslutit forkasta makternas förslag såsom kränkande för Turkiets integritet, oafhållighet och värdighet.

#### Officiella och legala kungörelser.

##### Patentbref.

I Hans Kejsarliga Majestäts Höga Namn, Dess Senat för Finland  
Gör veterligt: Hos Kejsarliga Senaten har Bruksidkaren Kristian Husgafvel anhållit om patent på tio år af af honom konstruerade ugnar, med rörlig hård, för tillverkning af jern omedelbart ur sjö och myrmarmer, i hvilket hänseende jemväl inlemnats ritning och beskrifning öfver uppfinningen.

I anledning af denna ansökning, hvaröfver Manufakturdirektionen affordrat yttrande afseende, samt med stöd af nädiga förordningen den 30 Mars 1876, angående patenträtt i Finland, har Kejsarliga Senaten funnit skäligt härigenom tillägga sökanden, Bruksidkaren Kristian Husgafvel patent under fem år å sådana rörliga harkugnsställen af smidjarnplåt eller gjutgods med inredning af massa utaf kvarts, lera och kalk, som den ingifna ritningen och beskrifningen angifva, så att sökanden må under nämnde tid ega att med andras uteslutande, ensam eller genom andra, öfverallt inom Finland samma uppfinning utföra, hvarvid han har att ställa sig till efterrättelse ej mindre sagde förordning, än hvad gällande författningar i afseende å tillverkning och försäljning af varor stadga.

Patentinnehafvaren åligger, vid påföljd af patenträttens förlust:

1:o att inom två månader härefter, hvarje månad till trettio dagar räknad, hafva detta patentbref allmänningen kungjordt genom införande af detsamma tre gånger i Finlands officiella svenska och finska tidningar jemte en beskrifning, likalydande med den, som blifvit patentansökningen bifogad;

2:o att inom två år härefter införa Manufakturdirektionen styrka att sökanden är i fullt utöfning af den patenterade uppfinningen; samt

3:o att sedermera hvarje år under hela patenttiden likaledes hos Manufakturdirektionen styrka att uppfinningen fortfarande begagnas.

Önskar patentinnehafvaren att å annan person patentet öfverlåta, eller öfvergå patentet genom arf å annan person bör derom anmälas hos Manufakturdirektionen; och skall, i händelse öfverlåtelser sker till någon utom Finland bosatt person, denne för någon härstädes bosatt

man, hvars namn och hemvist böra hos Manufakturdirektionen till registrering uppgifvas, utfärda skriftlig fullmakt att i allt hvad patentet angår, å patentinnehafvarens vägnar tala och svara.

Slutligen har Kejsarliga Senaten skolat härigenom förklara att detta patentbref icke må anses medföra visshet att uppfinningen är ny eller att den kan med fördel användas. Det alle, som vederbör, till underdänig efterrättelse länder. Helsingfors den 29 November 1876.

I Hans Kejsarliga Majestäts Höga Namn, Dess Senat för Finland:  
J. M. NORDENSTAM. E. af FORSELLES.  
TH. THILÉN. K. FURUHJELM.  
H. MOLANDER. A. MECHLIN.  
V. von HAARTMAN. ALBERT NYKOPP.  
W. ZILLIACUS.

Emil Hjelt.

##### Beskrifning.

På fyra 2½ fot höga pelare, af jern eller sten hvilat en ram af gjutgods eller smidjarn. På denna ram är sjelfva ugnsschaktet uppfördt 10½ fot högt, ifrån uppsättningsmålet till buken af cylindrisk, derifrån nedåt småningom afsmalande till något oval form.

Midt under ugnen finnes en spårväg. Denna spårväg är på midten afbruten och fästad vid ett plan eller bord af jern som medels en derunder befintlig häftstångsmekanik med lätthet kan efter behof höjas eller sänkas. Härdarne eller stället äro antingen af tackjern eller af smidjarnplåt, af samma ovala form som ugnens nedersta del, försedda med 3 öfver hvarandra belägna slaggaftappningshål och hvilat på 4 hjul samt äro således rörliga. Det af smidjarnplåt gjorda stället inrammas med eldfast massa af kvarts, lera och kalk. Då tackjernställe begagnas smetas de antingen med lera eller kalk eller endast fuktadt, tillpackadt stybje. Tvänne former, afven ovala, äro riktade midt emot hvarandra i riktning af härdens längd, äro rörliga och fasthållas i ett bestämt läge med en med skafft försedd kil.

En ugn producerar per dygn 5 å 6 Skeppund harkjern hvar till åtgår per Skålp.: 7 å 9 tunnor kol och 4 å 5 skålp. malm efter kvalitet. 147(3-1)

**158(3-1)**  
D. J. Gylling.  
Gömdan Bonde Johan Eriksson Bertilä, från Skantele by i Puffila kapell, wid följt lagfart å en fjertedel af Bertilä statherrman i berörde by ide funnat flytta sin fängesman Bonde Erik Eriksson Bertilä och dennes hustru Maria Helena Kristinas dotters eganderätt till lägenheten, ty har Häradsrätten i Mäntälä sedens samt Åstola och Puffila kapellers tingslag genom i dag fattadt beslut förelagt den eller dem, som tilläfwentres vilja den anförda lagfarten hindra, att talan derom wid bemäld Rätt utföra och stjemning dertill uttaga inom natt och är efter det denna kungörelse varit tredje gången införd i landets allmänna samväl svenista som finsta tidningar, wid äfwentir att föfanden Johan Eriksson Bertilä efter berörda tids förlopp upgå den förefälda utredningen kommer att å hemmansdelen meddelas lagfart. Tingstället Åstola hemman i Wonnby by och Åstola kapell, den 28 Mars 1876.

På Häradsrättens vägnar: G. Ohman.

**159(3-1)**  
Gömdan Bonde Karl Magnus Andersson Tattars från Wörstom sedens kyrkoby, wid följt lagfart å en fjertedel af Tattars statherrman i berörde by ide funnat flytta sin fängesman Bonde Johan Johansson Tattars eganderätt till lägenheten, ty har Häradsrätten i Wörstom sedens tingslag genom i dag fattadt beslut förelagt den eller dem som tilläfwentres vilja den anförda lagfarten hindra, att talan derom wid bemäld Rätt utföra och stjemning dertill uttaga inom natt och är efter det denna kungörelse varit tredje gången införd i landets allmänna samväl svenista som finsta tidningar, wid äfwentir att föfanden

#### En verldsdam.

AF

Mrs. Edwardes.

— Om ni visste huru sällan jag får höra sanningen, om ni blott visste, hvad det gjorde mig godt att höra ordet "komisk" från edra läppar midt ibland allt det dumma smicker, för hvilket jag var föremål. Jag är säker på, att jag aldrig mera skall bry mig om diamanter.

— Åtminstone icke, när de anbringas i ett diadem, derom är jag öfvertygad, säger Danton. Dessa styfva, tråkiga, enabanda linier ofvaför ett ansigte, hvars behag icke ligger i dragens regelbundenhet, är ett misstag, som miss Pascal sist bland alla skulle begå.

— Oregelbundna drag och löjlig! Jag ville gerna veta, hvilka sanningar ännu återstå för er att säga och för mig att höra.

Ljusstaken darrar i hennes hand; hon slår ned ögonen så att han är tvungen att observera hennes långa, svarta ögonbår.

— Hvilka sanningar som ännu återstå för mig att säga och för er att höra? upprepar Danton mycket sagta. Om ni gifver mig tillstånd, miss Pascal, så vill jag upplysa er derom.

Lea vänder sig ifrån honom med en hastig rörelse och flyr in i sitt rum, hvars dörr alldeles lägligt står på vid gavel. Hon går bort till spegeln, håller upp ljuset, och hennes hand darrar icke det minsta, då hon beundrar sin egen stora fågring, som står afseglad framför henne.

— Stackars mr Danton!

Så tänker Lea Pascal med den triumferande, behagliga känsla, som endast besvarad kärlek eller tillfredsstäld fåfänga kan skänka ett människohjerta.

— Stackars mr Chamberlayne!

Så tänker mr Danton, utan att kärlek eller fåfänga dikterar för honom dessa ord.

Det spel, som skall spelas, intill dess döden gör ett slut derpå, har härmed blifvit öppnadt dem imellan.

#### Femte kapitlet.

Madame Bonchrétien har för vana att prisa försynen, som har bevisat henne mycken nåd i hennes enkesorg. George Francis lord Stair, den femte viscounten af detta

namn, är dock den dyrbaraste gåfva, den största beder, som kommit henne till del.

— Jag har bland mina hyresgäster en amiralska, mr Pettingall, en af Paris' äldsta innevärdare och föröfrigt kyrkoråd här i staden samt milord Stair.

Sålunda talar madame, när fremlingar förfråga sig om hennes pension, och icke förgäves. Mera än en gång har hon sett vacklande blifva fasta, och tviflande blifva troende vid det magiska ordet — "Milord!"

I London, München och Wien ses George Francis lord Stairs ansigte då och då med periodiska mellanrum. Men rue Castiglione är dock det ställe, som helst kan kallas hans hem: en tom koffert eller två, bärande hans adliga namn med stora messingsbokstäver, finnes der alltid; hans räkningar sändas dit, tillika med den mera betydande delen af hans bref, och antingen han är närvarande eller frånvarande, har han under de senaste fem åren beständigt stått i skuld hos madame Bonchrétien. Har hon icke all möjlig orsak att skryta med en sådan byresgäst?

Hans bekantskap med Lea begynte för fjorton dagar sedan, och om man kan tro miss Smith, är det redan allvarsam fara för Jack Chamberlaynes hjertefred. Men Lea Pascal och lord Stair äro hvardera förfarna i den farliga konsten att kokettera,

och det man gör väl, gör man också fort.

Då Lea är vacker, förlofvad, och har utsigt att blifva rik, anser lord Stair det löna mödan att besegra hennes fåfänga, då han hade varit ett par timmar tillsammans med henne. Jag säger med lit: fåfänga, ty lord Stair tager aldrig hänsyn till kvinnors hjertan. Fåfänga och hunger äro de enda mänskliga drifkrafter han tror på. Då lord Stair är en känd Don Juan, mera känd för sin osårbarhet, än för sina eröfringar, beslöt Lea att "sära" honom, innan hon ännu hade lyftat sina ögon upp till hans ansigte eller sett honom. Och båda lyckades förträffligt; vi få framdeles se om det är till fördel för dem sjelfva eller för sällskapet.

Det är tydligt, att koketteriet har ökat Leas framtida utsigter som verldsdam, ty lord Stair, som är konkursmessig, och som för icke länge sedan var fredlös känner halfva, för att icke säga hela London. Icke heller kan hans uppriktighet dragas i tvifvel. Han försäkar alla sina klubbafnär för att sola sig i det gula skenet från miss Leas ögon. Han tillåter öfverste Pascal att gå arm i arm med sig på rue Rivoli och Bonlognerskogen. Han har nyss lånat hundra pund af fästmanen, den lille Jack Chamberlayne, som uppehåller sig i Paris med anledning af bröllopet.

(Forts.)

Karl Magnus Andersson Tattars efter berörda tids förlopp upptä den föreslagna utredningen kommer att i hemmanbodeln meddelas lagfart. Tingsfallet i Koiwisto hemman i Mörstom sockens kyrkobö, den 27 November 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
E. Ohman.  
F.d.

130(3-2)

Håraderrätten i Nerpes sockens tingslag kungör: att såvda, wid anskölan om lagfart, 1:o af Bonden Alexander Jafesson Swens och hans hustru Edla Maria Karlsdotter å ½ mantal af Swens flackhemman n:o 3 i Finnbj by, af hvilken hemmansdel Edla Maria Karlsdotter den 6 Maj 1867 enstildt åtkommit den ena hälften af Bonden Gabriel Karlsfson Swens och fälanderne, den 2 November 1874, gemensamt tillhandlat sig den andra hälften af Bonden Karl Wilhelm Karlsfson Swens;

2:o af Bonden Johan Jerael Mattsson Swens och hans hustru Klara Johan Henrikdotter å ½ mantal af samma Swens hemman, hvilken lägenhet de den 29 Januari 1875 i ego bekommit af Bonden Anders Henrik Michelson Rastander; och 3:o af Bonden Robert Wilhelm Johansson Ramstedt och hans hustru Maja Lisa Hans Henrikdotter å ½ mantal af Unis flackhemman n:o 2 i Stoboda by, hvilken hemmansdel de jemte Robert Wilhelm Ramstedts broder Karl Fredrik Ramstedt åtkommit till 3/8 mantal den 3 Maj 1868 af Dögelnsen Johan Wiklas Ramstedt och till 1/8 mantal den 26 November 1862 af Bönnerne Johan Johansson och Josef Anders Andersson Bölling.

fälanderne ej gittat vederbörligen styrka förre egarens åtkomst, Håraderrätten genom beflut förelagt dem, som med sig af bättre rätt wille ijdagwarande lagfarter hindra, att sin talan hos Håraderrätten utföra och flemning dertill uttaga inom natt och år efter det denna kungörelse blifwit tre gånger i landets allmänna tidningar införd, wid äfventyr att uppbud å förberörda lägenheter fälanderne eljest bewiljas. Nerpes, den 7 December 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
G. O. Aminoff.

108(3-2)

Den eller de som tror sig äga stäl till fänder af min åtkomst till halwa gården och bebuggda tomten n:o 55 i Rajana stads tredje kvarter, uppmannas härmed att inom nattoch år efter det denna annons warit i denna tidning tre gånger införd, sin flander-talan wid omanämnde stads Rådhuswärd utföra wid förlust af sådan rättighet framdeles.

Johan Karjalainen.

Den eller de, som i sig af bättre rätt wilja hindra lagfarten å hela flackhemmanet n:o 2, om ½ mantal, i Jylöngömma by och Bielawest socken, uppmannas att inom natt och år efter det denna annons warit tredje gången publicerad, anmäla sin flander-talan hos Håraderrätten i Bielawest domfaga. Bielawest, den 28 December 1876.

Johan Personen.

116(3-2)

Flander emot undertecknads frejd och hinderlöshet till åttentio annuities i fall af fog hos Pastorsembetet i Wilmansstrand inom tre månader, efter det denna annons warit i denna tidning tredje gången införd.

Konstantin Sawenius.

149(3-2)

Annmärkingar mot H. F. Fontens frejd och hinderlöshet; annuities hos Pastorsembetet i Renlo.

142(3-2)

### Rediga tjänster.

Edan en äldre kommissionslandtmätare tjänst i Uleåborgs län genom förre innehafwaren, äldre kommissionslandtmätaren Johan Gabriel Hårdh, på ansköning, bewiljadt afstod blifwit ledig, wara hugade kompetente sökande till nämnde tjänst härigenom antyde att inom femtiofö (56) dagar härjeter, denne dag litwål oräknad, till Diwerstyrelsen ingiwa skriftliga och af behörigen styrta tjänstföretedningar årlöjda ansköningar om rum å det underdåniga förslag, som till återbefattande af sagda tjänst kommer att af Diwerstyrelsen upprättas. Helsingfors, å Diwerstyrelsen för landtmäteriet, den 11 Januari 1877.

B. O. Nyman.

119(3-2)

Johan Grönholm.

Edman wid realkolan i Heinola från nästa löfårs början kollegatjensten i swenska och ryska språken samt kalligrafi skall inrättas, kungöres härigenom ej mindre sagde tjänst att tillträdas den 1 September 1878, än wikariatet för den samma under ett års tid, räknad från nästa löfårs början, lediga att hos Diwerstyrelsen för skolwäsendet anskölas inom femtiofö (56) dagar härjeter, denna dag litwål oräknad. Helsingfors, af Diwerstyrelsen för skolwäsendet, den 4 Januari 1877.

63(3-2)

Carl Swibergson.

Af Diwerstyrelsen för skolwäsendet kungöres härigenom läraretjensten i religion wid realkolan i Heinola, hvilken tjänst får tillträdas den 1 nästkommande September och årlöjdes af årligt arwode å 800 mark, hwaraf dock under första året stadgad lönebeisparring bör till Skolekastil- och skolkastilns enke- och pupillkastil utgöras, ledig att hos Diwerstyrelsen för skolwäsendet anskölas inom femtiofö (56) dagar härjeter, denna dag litwål oräknad. Helsingfors, af Diwerstyrelsen för skolwäsendet, den 4 Januari 1877.

Entligt befallning:

Carl Swibergson.

64(3-2)

Af Diwerstyrelsen för skolwäsendet kungöres härigenom läraretjensten i ryska språket wid realkolan i Heinola, hvilken tjänst får tillträdas den 1 nästkommande September och årlöjdes af årligt arwode å 800 mark, hwaraf dock under första året stadgad lönebeisparring bör till Skolekastil- och skolkastilns enke- och pupillkastil utgöras, ledig att hos Diwerstyrelsen för skolwäsendet anskölas inom femtiofö (56) dagar härjeter, denna dag litwål oräknad. Helsingfors, af Diwerstyrelsen för skolwäsendet, den 4 Januari 1877.

Entligt befallning:

Carl Swibergson.

65(3-2)

Af Diwerstyrelsen för skolwäsendet kungöres härigenom läraretjensten i engelska språket wid realkolan i Heinola, hvilken tjänst får tillträdas den 1 nästkommande September och årlöjdes af årligt arwode å 400 mark, hwaraf dock under första året stadgad lönebeisparring bör till Skolekastil- och skolkastilns enke- och pupillkastil utgöras, ledig att hos Diwerstyrelsen för skolwäsendet anskölas inom femtiofö (56) dagar härjeter, denna dag litwål oräknad. Helsingfors, af Diwerstyrelsen för skolwäsendet, den 4 Januari 1877.

Entligt befallning:

Carl Swibergson.

66(3-2)

### Ärsofflarna, konfurs- och fördringsmål.

Anledning af fterbhusdelägarens efter afstidne Håraderrättens i Stranda domfaga, Lagmannen Magnus Lawonius gjorda ansköning om ärsofflarna efter honom, har Håraderrätten härjades genom i dag utfärdad offentlig flemning kallat Lagmannen Lawonius samtliga, så weterlige som ofände fördringssegare att å andra rätttegångsdagen af det lagtima Håraderrättens, som näst efter ett år i detta tingslag först infaller, före klockan sju om aftonen, sig inför Håraderrätten infinna, för att sine i den afstidne bo ägande fördringsanpräl angifwa i den ordning och wid den påföljd fejerliga förordningen om ärsofflarna af den 9 November 1868 förestriwer; hwilket härmedelst kungöres. Wiborgs sockens tingsfalle i Wiborgs stad, den 5 November 1875.

På Håraderrättens vägnar:  
Alfred Lindeqvist.

133(3-2)

Anledning af weterbörande fterbhusdelägarens ansköning om ärsofflarna å afstidne Kyrkohermannen S. W. Räikkönen, från Wiborgs socken, fördringssegare, har Håraderrätten, härjades genom i dag utfärdad offentlig flemning kallat Kyrkohermannen Räikkönen samtliga, så weterlige som ofände fördringssegare att å andra rätttegångsdagen af det lagtima Håraderrättens, som näst efter ett år i detta tingslag först infaller, före klockan sju om aftonen, sig inför Håraderrätten infinna, för att anmäla sina fordringar i den afstidne bo uti den ordning och wid den påföljd fejerliga förordningen om ärsofflarna af den 9 November 1868 förestriwer; hwilket härmedelst kungöres. Wiborgs sockens tingsfalle i Wiborgs stad, den 5 November 1875.

På Håraderrättens vägnar:  
Alfred Lindeqvist.

134(3-2)

Anledning af den ansköning om afträdes- och urariwaförman efter afstidne Bonden Erik Karwinen från Karmola by, hwarmed hans fterbhusdelägarer den 9 innearande månad infommit, wara bemäde afstidne och hans broder Henrik Karwinens samtliga borge-närer härmedelst kallade och stemde att å första rätttegångsdagen af det med Sordawala lands- och fides-förämlingars tingslag nästkommande år 1877 föräskaltande lagtima winter ting inom klockan sju om aftonen sig hos Håraderrätten infälla för att sina fordringar så armåla och bewala som i fejerliga konfursstadgan den 9 November 1868 och samma dag gijna förordningen om urariwagörelse säges, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne. Tingsfallet i Sordawala stad den 26 Augusti 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
S. Rönönen.

2570(3-3)

Edan Handlandeentkan Rosa Elman bofast å Korfa holme i Kymmene socken, uti en den 16 siltidne November till undertecknad lemnad skrift anskölit att så på en gång afträda sin egendom till hennes borge-närers förnöjande, så wara, i enlighet med Håraderrättens i berörde och Byttis sockens tingslag derom denna dag fattade beslut, Enkan Elmans samtliga fördringssegare härigenom kallade och stemde att andra rätttegångsdagen af nästkommande års lagtima winter ting med sagde tingslag eller den 28 Februari 1877 innan klockan sju om aftonen sig hos Håraderrätten infälla för att sina hos Enkan Elman egande fordringar så armåla och bewala som i fejerliga konfursstadgan af den 9 November 1868 säges, wid det äfventyr nämnda konfursstadga påjuder. Kymmene socken, den 6 December 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
Magnus Alopæus 3503(3-3)

Anledning af framtidne Garfwaremästaren Gustaf Gardbergs, från Prestfulla i Sundby socken, fterbhusdelägarer den 1 innearande månad derom gjorda ansköning, wara, jemlit Håraderrättens i Kyrklätt och Sundby sockens tingslag denna dag fattade beslut, afstidne Garfwaremästaren Gardbergs samtliga borge-närer härmedelst kallade och stemde att å andra rätttegångsdagen af nästa lagtima winter ting härjades före klockan sju om aftonen sina fordringar så armåla och bewala, som fejerliga konfursstadgan den 9 November 1868 förestriwer, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne; hwilket härmedelst andra gången kungöres Diwerby säteri i Kyrklätt socken, den 20 December 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
124(3-2) Fred. Wilh. Poppius.

Anledning af afstidne landboen Simon Laatikainen från Metrijärvi by i Zlomants socken, efterlemnade enkas Anna Leppänen, för egen del och så som rätts bewakare för de med Simon Laatikainen i listiden sammanafade minderårige barn Simon, Henrik, Anna, Maria och Karin Laatikainen, samt gütte dottern Lisa Laatikainen mans bonden Henrik Toisawainens gjorda ansköning att, med afträdbande af Simon Laatikainenns avarlätenskap till hans borge-närers förnöjande, så åtnjuta afträdes- och urariwaförman efter bemäde afstidne, har Håraderrätten i berörde sockens tingslag medelst i dag fattadt beslut kallat och stemt Simon Laatikainenns samtliga, så weterlige som ofände borge-närer att före klockan sju efter midnatten å andra rätttegångsdagen af nästinfallande lagtima winter ting i sagde tingslag inför Håraderrätten sig infinna för att diwer ansköningen höras samt sina uti Laatikainenns bo egande fordringar beridga och bewala, i den ordning och wid det äfventyr fejerlige konfursstadgan af den 9 November 1868 förestriwer. Tingsfallet i Zlomants sockens kyrkobö, den 22 November 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
Alexis Nordström.

155(3-2)

Edan Inhysingen Pål Kettunen, från Solihylä by af Nurmis socken, uti en den 25 siltidne Oktober inlemnad skrift anskölit att, med tillgodonjutande af afträdes- och urariwaförman, så på en gång afstå all sin afstidne fader inhysingen Petter Kettunens avarlätenskap till dennes borge-närers förnöjande, så wara, i enlighet med Håraderrättens i Nurmis sockens och Rautawara kapells tingslag derom denna dag fattade beslut, Petter Kettunens samtliga, såväl fände som ofände fördringssegare härigenom kallade och stemde att fjerde rätttegångsdagen af nästkommande års lagtima winter ting med sagde tingslag, som föräskalt å tingshuset i berörde sockens kyrkobö, eller den 19 Mars 1877, innan klockan sju om aftonen sig hos Håraderrätten infälla för att sina hos Petter Kettunen egande fordringar så armåla och bewala, som i fejerliga för-

ordningen om urariwagörelse m. m. och konfursstadgan af den 9 November 1868 säges, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne. Nurmis, den 14 November 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
156(3-2) Oscar Kyrklund.

Edan inhyseskarlen Pål Lehtinen, från Nurmis by, uti en den 6 i denne månad inlemnad skrift anskölit att så på engång afträda sin egendom till sina borge-närers förnöjande, så wara, i enlighet med Håraderrättens i Nurmis sockens och Rautawara kapells tingslag derom denna dag fattade beslut, Pål Lehtinens samtliga såväl fände som ofände fördringssegare härigenom kallade och stemde att femte rätttegångsdagen af nästkommande års lagtima winter ting med sagde tingslag, som föräskalt å tingshuset i Nurmis by, eller den 20 Mars 1877 innan klockan sju om aftonen sig hos Håraderrätten infälla, för att sina hos Pål Lehtinen egande fordringar så armåla och bewala, som i fejerliga konfursstadgan af den 9 November 1868 säges, wid förlust af all rätt till betalning ur de afträdda tillgångarne. Nurmis, den 15 November 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
157(3-2) Oskar Kyrklund.

Id urtima ting, som thorsdagen den 1 Februari 1877 föräskalt å Zoenjuu hemman i Zunka by, afstunat Håraderrätten i Zunka kapells tingslag utslag i förre Bonden Bengt Martikainens konfursmål. Nurmis den 8 Januari 1877.

Enligt Håraderrättens beslut:  
154(2-2) Oscar Kyrklund.

Id derom af framtidne Kyrkoherden i Kerimäki socken Prosten Gabriel Alopæus efterlemnade enka Wiwique Alopæus hos Håraderrätten i berörde sockens och Samonranta kapells tingslag skriftligen gjorda ansköning, att erhålla fater kändedom om tillståndet uti sitt och Prosten Alopæus efterlemnade samfälda bo har bemäde rätt genom i dag afstigt beslut kallat samtliga så weterlige som ofände fördringssegare i Prosten Alopæus bo, att å andra rätttegångsdagen af det ordinarie ting, som natt och år härjeter i tingslaget först infaller, senast före klockan 7 eftermiddagen sina fordringar uti berörde bo inför Håraderrätten anmäla på sätt och wid den påföljd som uti fejerliga förordningen, angående gälds betalning wid dödsfall och om urariwagörelse m. m. gijwen den 9 November 1868 närmare förestriwer, hwilket härmedelst andra gången kungöres. Kerimäki sockens tingsfalle, den 4 September 1876.

På Håraderrättens vägnar:  
152(3-2) M. Korhonen.

Id Handlanden Fredrik Viktor Pylkkänens konfurs kommer att af Rådhusrätten i denna stad afstunat och utgijwas den 29 Januari nästkommande år 1877. Rådhuset i S:t Michels stad den 30 December 1876.

På Rådhusrättens vägnar:  
Magnus v. Esén.

153(3-2)

### Testaments- och arfsangelägenheter.

Id afstidne mans Bagaremästaren E. E. Jagerlunds ofände släktningar, hvilka tro sig wara berättigade till arfsanpräl å hans efterlemnade avarlätenskap, uppmannas härmedelst att inom i lag stadgad tid anmäla sig hos undertecknad. Kuopio, den 29 December 1876. Katharina Oloja eller Oliniemi.

117(3-2)

### Auktioner.

Id Finlands Distrikts artilleristyrskens sammanträdde lördagen den 22 Januari (3 Februari) 1877 kommer kl. 12 på dagen att anställas en afgörande auktion å leverans till Sweaborgs och Wiborgs fästnings artillerier och till Distrikts-artillerieoberloget (i Tawasthus) af årlöjda förnödenhets- artiklar, projekterade för år 1877, inalles för 14578 rub. u. g. i afstidne; bland dessa fordras hufwudsakligast: timmerwike af stilda slag och dimensioner, hampolja, zink, stenkol m. m.

De som önska deltaga i auktionen uppmannas att infinna sig närmast å närmsta ställe och inlemnast sina på 40 kopels stämpelpapper skriftliga ansköningar samt bifoga pant till ett belopp af 20 proc. af anbudsumman; de åter som icke önska göra anbud mundtligt, stola inlämna sina skriftliga ansköningar till Distrikts Styrskens före kl. 12 på den bestämda dagen med bifogad pant.

Utförliga redowisningar diwer förnödenhetsartiklarne, som stola levereras, för hwarje fästning och för distrikts- oberloget stild, afwensom wilkoren för leveransen kunna beles dagligen från kl. 10 till 2 å Finlands Distriktsartilleristyrskens lokal i Helsingfors i fasererna på Statubden.

Artilleri Befälshafwaren General Öjnanten Besack. 173 Adfsta adjutanten Kapten Orell.

### Enskilda notifikatione.

#### Förenings-Banken i Finland.

Edman hos Centralbestyrskens anmäls att ett wid Förenings-Bankens i Finland filialkontor i Zywaskylä den 10 Januari 1873 under N:o 956 till Bonden Matts Heitila utfärdadt depositionsbewis å första mart ettusen niohundra på ofänt rätt förkommit, så uppmannas den eller de, som tillämnaturs häriwa anpräl å sagde deposition, att senast inom sex månader efter det denna annons blifwer tredje gången införd i Finlands allmänna tidningar, derom anmäla antingen wid förnämnda filialkontor eller wid Bankens Centralkontor i Helsingfors, wid äfventyr, om sådant underläses, att i fallet för det här förinnan utfärdade depositionsbewiser, som då kommer att till all kraft och werkan annulleras, nytt dwilt skall utgijwas; hwilket första gången härmed kungöres. Helsingfors, den 13 Januari 1877.

122(3-1) Centralbestyrskens.

#### Extra bolagsstämma.

Aktionärerne uti Helsingfors Societetshus aktiebolag sammankallas härmedelst till extra bolagsstämma tisdagen den 30 innearande Januari kl. 6 e. m. uti sagde Societetshus, för att besluta om wilkoren för wärdsbushofalernes utthyrande från den 1 Juni 1877 samt taga kändedom om ett redan inkommet hyresanbud. Helsingfors, den 10 Januari 1877.

86(3-2)

Wilh. Brummer.  
bolagets direktör.

### Meteorologiska observationer.

| Jan. 19.                   | kl. 7 f. m. kl. 2 e. m. kl. 9 e. n. |       |       |
|----------------------------|-------------------------------------|-------|-------|
| Barom. Millimeter          | 775.7                               | 776.4 | 776.0 |
| Therm. C. skala            | -13.9                               | -14.3 | -18.9 |
| Vindens riktning           | OSO                                 | O     | O     |
| styrka                     | 1                                   | 1     | 1     |
| Himlavalv. uts.            | 4                                   | 4     | 0     |
| Temperaturens högsta stånd |                                     |       | 18.9  |
| högsta                     |                                     |       | 13.6  |
| Nederbörd. Millimeter      |                                     |       | 00.3  |

### Kursnoteringar.

Finlands Bank, den 20 Jan. 1876

|                                                   | Fmk. | Fmk. |
|---------------------------------------------------|------|------|
| Wetkurs. Diskontkurs.                             |      |      |
| S:t Petersburg 7 dd. 334: 50. 328: 50. pr 100 rub |      |      |
| London 90 dd. 27: 35. 27: 15. pr 100. Sterl.      |      |      |
| Paris 90 dd. 108: 20. 107: 30.                    |      |      |
| Hamburg 90 dd. Rm. 133: 50. 132: 60.              |      |      |
| Amsterdam 90 dd. 225: 80. 223: 80. pr 100.        |      |      |
| Stockholm 3 dd. 151: 40. 150: 30.                 |      |      |

S:t Petersburg, den 7 Jan. g. f. 1876.

|                                                        |  |
|--------------------------------------------------------|--|
| London 29 1/2, 3/4, 1/2. — Amsterdam 148 1/2, 147 1/2. |  |
| — Hamburg 250 1/2, 1/4. — Paris 309 1/2, 307 1/2. —    |  |
| Dalimperial 6: 70. — Diskonto 7 1/2, 5 1/2.            |  |

### Anmälde relande.

Den 19 Jan. Öjtn. Anarcrona fr. Björkbo, konstl. Gratiahoff fr. Lowisa, dispon. Hare fr. Kyrklund, handl. Albrecth och Branzon fr. Hamburg, i Kleinehs hotel; entrepr. Helenius fr. Åbo, i hotel Wilhelmstad; H. Olander fr. Sääfsmäki, artinar. Lindqvist fr. Åbo, mamfoll Lundström fr. Borgå, bruksförwalt. Polin, å hotel de Poste; handelsbitr. Tallqvist fr. Helsingfors, å Kallaren Suomi; handl. Helenius m. fru fr. Åbo, hrrne Mulin fr. Helsingfors, fr. Thuz, Rautell fr. Wichtis, Holmström samt Pauen fr. Åbo, Gloatn 8; major Gadolin fr. Bojo, Fabianagn 22; mamfoll Jersström fr. Purtila, Berggn 7.

### Statsjernvägarne i Finland.

Tidtabell för bantagen från och med den 1 November 1876 tillswidare.

| N:o 1.                       | N:o 2.                        |
|------------------------------|-------------------------------|
| Wiborg—S:t P-burg.           | S:t P-burg—Wiborg.            |
| Wiborg afg. 7, f. m.         | S:t P-burg afg. 6, e. m.      |
| S:t P-burg ank. 10,55'       | Wiborg ank. 9,50'             |
| N:o 3.                       | N:o 4.                        |
| H-fors—S:t P-burg.           | S:t P-burg—H-fors.            |
| Helsingfors afg. 9, f. m.    | S:t P-burg afg. 9, f. m.      |
| Riihimäki " 11,25'           | Wiborg " 1,3' e. m.           |
| Lahiti " 1,8' e. m.          | Lahiti " 6,10'                |
| Wiborg " 6,54'               | Riihimäki " 8'                |
| S:t P-burg ank. 10,55'       | Helsingfors ank. 10,10'       |
| N:o 5.                       | N:o 6.                        |
| H-fors—Zammerfors.           | Zammerfors—H-fors.            |
| Helsingfors afg. 5,35' e. m. | Zammerf. afg. 6,50' f. m.     |
| Riihimäki " 8,10'            | Toijala " 8,5'                |
| Tawasthus " 9,15'            | Zammerf. " 9,2'               |
| Toijala " 10,25'             | Riihimäki " 10,33'            |
| Zammerf. ank. 11,32'         | Helsingfors ank. 12,43' e. m. |
| N:o 3 och 51.                | N:o 52 och 4.                 |
| Helsingfors—Åbo.             | Åbo—Helsingfors.              |
| Helsingfors afg. 9, f. m.    | Åbo afg. 1, e. m.             |
| Riihimäki " 11,40'           | Voimijoki " 2,57'             |
| Tawasthus " 12,50' e. m.     | Toijala " 5,9'                |
| Toijala " 2,22'              | Zammerf. " 6,30'              |
| Voimijoki " 4,13'            | Riihimäki " 8'                |
| Åbo ank. 6,2'                | Helsingfors ank. 10,10'       |
| N:o 3 och 92.                | N:o 91 och 6.                 |
| Helsingfors—Hangö.           | Hangö—Helsingfors.            |
| Helsingfors afg. 9, f. m.    | Hangö afg. 5,50' f. m.        |
| Hjwinge " 11,20'             | Ekenäs " 6,52'                |
| Swarta " 2,4' e. m.          | Swarta " 7,54'                |
| Ekenäs " 3,2'                | Hjwinge " 11'                 |
| Hangö ank. 3,58'             | Helsingfors ank. 12,43' e. m. |
| N:o 91 och 3.                | N:o 91, 3 och 51.             |
| Hangö—S:t P-burg.            | Hangö—Åbo.                    |
| Hangö afg. 5,50' f. m.       | Hangö afg. 5,50' f. m.        |
| Hjwinge " 10,54'             | Hjwinge " 10,54'              |
| S:t P-burg ank. 10,55' e. m. | Åbo ank. 6,2' e. m.           |
| N:o 52 och 81.               | N:o 82 och 51.                |
| Åbo—Zammerfors.              | Zammerfors—Åbo.               |
| Åbo afg. 1, e. m.            | Zammerf. afg. 12,50' e. m.    |
| Toijala " 5,13'              | Toijala " 2,22'               |
| Zammerf. ank. 6,20' e. m.    | Åbo ank. 6,2'                 |
| N:o 6 och 3.                 | N:o 4 och 5.                  |
| Zammerf.—S:t P-burg.         | S:t P-burg—Zammerf.           |
| Zammerf. afg. 6,50' f. m.    | S:t P-burg afg. 9, f. m.      |
| Riihimäki " 11,25'           | Riihimäki " 8,10' e. m.       |
| S:t P-burg ank. 10,55' e. m. | Zammerf. ank. 11,32'          |
| N:o 6 och 92.                |                               |
| Zammerfors—Hangö.            |                               |
| Zammerf. afg. 6,50' f. m.    |                               |
| Hjwinge " 11,20'             |                               |
| Hangö ank. 3,58' e. m.       |                               |